

De Pestvogel (*Bombycilla garrulus*)

Toen wij nog in Jämtland woonden, dat was in de periode van 2011 tot mei 2018, hadden we regelmatig bezoek van pestvogels. Dat was niet alleen in de trektijd maar ze waren er op onregelmatige tijden de hele winter door.

In Zweden wordt hij Sidensvans genoemd.

Hij is gemakkelijk te herkennen aan zijn kuif en zijn zalmroze verenkleed. De rode uiteinden aan zijn veren geven hem de Engelse naam Waxwing.

De naam “pestvogel” dateert uit de middeleeuwen, toen men dacht dat deze vogels de pest meenamen en de ziekte verspreidden.

In de vlucht lijken ze op spreeuwen maar ze zijn slanker. In najaar en winter leeft hij van bessen, maar ik heb ook gezien dat ze in de winter de zaadjes van berken eten. In het voorjaar en zomer eten ze insecten en noten.

Vaak hadden we grote groepen in de berkenbomen rond ons huis. Dit was vooral mooi als de boom berijpt was of vol met sneeuw lag. We hebben dit meerdere malen mogen meemaken.

Zijn broedgebied is in het noorden van Scandinavië en Siberië, ze bouwen hun nest van takken en twijgen in berken en naaldbomen en bekleden die met mos. Ze leggen 4 tot 6 eieren. Het vrouwtje broedt de eieren in 14 dagen uit en het mannetje zorgt voor voedsel.

In een slecht bessenjaar hier in het noorden in combinatie met een strenge winter trekken veel vogels naar het zuiden, ook naar Nederland. In de gemeentelijke groenvoorzieningen zijn veel bes-dragende planten en bomen aangeplant. Hierdoor zijn pestvogels ook vaak in steden en dorpen te vinden. Hij heeft een sterke voorkeur voor de Gelderse roos. Ze zijn niet schuw voor mensen want daar zijn er niet zoveel van in het noorden waar ze broeden.

In de vlucht kun je vaak hun typische roep horen, op de bijgaande link kun je die beluisteren.

<https://www.vogelgeluid.nl/pestvogel/>

Peter Koren

